

да грѣватъ двѣ сухи дърви едно на друго, додѣ ся запалатъ РА. 33. Сег' излези отъ темна заждана—А отъ натре братецъ неговъ Митре Баре очи не му опульвеше, Ни со уста му сѣ одго'рвеше. М. 181. А нѣкои си присичатъ масть съ бѣлонръстицѣ или съ жаравѣ да не ври, а да остани за всегда сладко. Пк. 75. (Ала съ това ще ся уни-ши и она мѣченъ а безполезенъ механизъмъ Л. Д. 1869 р. 193). А Никола, мое мило брате, Дѣто кажамъ голема увера, Шо ми реколъ твой-отъ мили братецъ, Тебе, брате, я да не отруямъ, А я кабулъ то'а не го чина, Добаръ юнакъ я да те загуби. М. 182.

А союзъ какъ, лишь, только: Тая мургава смѣтана не е друго а черната пръстъ. Л. Д. 1872 р. 240. Лавата не е друго а размѣсена земя съ камъни и нѣкои руды Л. Д. 1873 р. 67. Но Християне-тѣ прѣдпочитали всякаквы мѣкы и смръть, а не да ся отрѣкнѣтъ отъ Хри-ста. I. 130. Кога ся искачимъ на връха на тѣхъ планинѣ, нѣ намирамы тамъ тоя облакъ не друго а само една мъгла. Л. Д. 1870 р. 79.

А союзъ то, и, такъ, тогда (часто въ сопряженіи съ личными мѣстоименіями) Ако стариятъ и да не бѣше твърде добаръ човѣкъ, а младиятъ излѣзе още по-лошавъ. З. 145 Той си изпрѣга едина волец, Аче ме впрѣга ази да орѣ Ази да орѣ до индия... А ме проважда отъ индия Да му наготви сладка вечера. Д. 63; 17—19. 21—22. По сърце-то да ми разпорих—А Никола ѣ разрѣзал, Намѣри мъжка рожбица. Д. 88; 48. 51—52. (Парѣ ѣ (керка си) однеси дури край езеро—Н' асджеръ ненаситни; А той оба ми 'и поржлталъ. М. 12. Колку сѣ напи Янина майка, Колку сѣ напи студена вода, А ми се напи, а душа даде. М. 15. Видишь ли, че водата земе да мръзне, а а ты примѣсти сѣмѣто (на перерубитъ) на друго по-сгодно мѣсто. Л. Д. 1874 р. 203. Ако зи клета робиня, А азе и запрата, Та жива да ме жале'е; Ако ли бѣда царица, А азе да ѣ запрата, Бело, велено да нощ. М. 70. Ако ли, Ненчо, не идеш, Земам ти Игна невеста... Ако не идѣ, либе Игно, А той да те земе, Игно. Д. 27; 36—37. 55—56. Немали дума да думат (могутъ). А ми Стояна кривиди Че либи Стояна кадѣнче (Не было о чемъ двушкамъ говорить, такъ взяли на Стояна, что любитъ онъ замужнюю Турчанку). Д. 48. 3—5. Ако ся порта отвори, Ти щешъ царица да станешъ; Ак' ся порта не отвори, А ти робиня щешъ станешъ М. 70. Мождъ тѣ въ името на голѣмиятъ пророкъ, а ми пустишь малко врѣме. X. I. 69. Ср. Амн.

А да 1) ну-ка: Всѣка мома знае да пѣе удома си, а да видимъ на хоро-то. Ч. 137. Лесно е баби да яди гнили крупи; а да видимъ какъ ще да яде червендаци-тѣ. (Народныя поговорки) ib. 181. 2) а